

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-182/13

Valerie Lyttle κ.λπ.
κατά
Bluebird UK Bidco 2 Limited

[αίτηση του Industrial Tribunal (Northern Ireland) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Ομαδικές απολύσεις — Οδηγία 98/59/EK — Άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α' — Έννοια του όρου “επιχείρηση” — Τρόπος υπολογισμού του αριθμού των απολυόμενων εργαζομένων»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Μαΐου 2015

1. Κοινωνική πολιτική — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ομαδικές απολύσεις — Οδηγία 98/59 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του όρου «επιχείρηση» — Αυτοτελής και ενιαία ερμηνεία

(Οδηγία 98/59 του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 1, εδ. 1, στοιχείο α', σημεία i και ii)

2. Κοινωνική πολιτική — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ομαδικές απολύσεις — Οδηγία 98/59 — Πεδίο εφαρμογής — Τρόποι υπολογισμού του αριθμού των απολυόμενων εργαζομένων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση προβλέπουσα υποχρέωση ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων σε περίπτωση απολύσεως, εντός ενενήντα ημερών, τουλάχιστον 20 εργαζομένων από συγκεκριμένη εγκατάσταση ενός επιχειρηματικού φορέα — Επιτρέπεται

(Οδηγία 98/59 του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 1, εδ. 1, στοιχείο α', σημεία i και ii)

1. Ο όρος «επιχείρηση» στο άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', σημείο ii, της οδηγίας 98/59, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, έχει την ίδια σημασία με τον όρο «επιχείρηση» στο στοιχείο α', σημείο i, της εν λόγω διατάξεως της οδηγίας.

Συγκεκριμένα, από το γράμμα του άρθρου 1, παράγραφος 98, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 59/59 δεν προκύπτει κανένα στοιχείο που να επιβάλλει να γίνει δεκτό ότι οι όροι «επιχείρηση» ή «επιχειρήσεις» που απαντούν στο ίδιο εδάφιο της διατάξεως αυτής έχουν διαφορετική σημασία. Το γεγονός ότι ο νομοθέτης παρέχει στα κράτη μέλη την ευχέρεια να επιλέξουν μεταξύ των δύο εναλλακτικών και ουσιαστικά αντίστοιχων επιλογών που προβλέπονται στο σημείο i και στο σημείο ii του άρθρου 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59 εμφανίζει ότι δεν μπορεί ο όρος «επιχείρηση» να έχει διαφορετικό περιεχόμενο ανάλογα με το εάν το κράτος μέλος επιλέξει τη μία ή την άλλη εναλλακτική επιλογή και ότι μια τόσο σημαντική διαφοροποίηση θα προσέκρουε στην ανάγκη περαιτέρω προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τις ομαδικές απολύσεις, ανάγκη που επισημαίνεται με την αιτιολογική σκέψη 7 της οδηγίας 98/59. Ο όρος

«επιχείρηση», τον οποίον η οδηγία 98/59 δεν ορίζει, αποτελεί έννοια του δικαίου της Ένωσης και δεν μπορεί να οριστεί με παραπομπή στις νομοθεσίες των κρατών μελών. Πρέπει να ερμηνεύεται αυτοτελώς και κατά τρόπο ενιαίο στην έννομη τάξη της Ένωσης.

(βλ. σκέψεις 26, 38, 40, 41, 53 και διατακτ.)

2. Το άρθρο 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', σημείο ii, της οδηγίας 98/59, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, δεν αντίκειται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει υποχρέωση ενημερώσεως των εργαζομένων και διαβουλεύσεως με αυτούς σε περίπτωση απολύσεως, εντός ενενήντα ημερών, τουλάχιστον 20 εργαζομένων συγκεκριμένης εγκαταστάσεως μιας επιχειρήσεως, όχι όμως και σε περίπτωση που ο συνολικός αριθμός των απολύσεων σε όλες τις εγκαταστάσεις μιας επιχειρήσεως ή σε μερικές από αυτές κατά το ίδιο χρονικό διάστημα είναι μεγαλύτερος από 20.

Συναφώς, έχει κριθεί ότι, οσάκις ο «επιχειρηματικός φορέας» περιλαμβάνει πλείονες μονάδες οι οποίες πληρούν τα κριτήρια που έχουν διευκρινιστεί με την απόφαση Rockfon (C-449/93) και την απόφαση Αθηναϊκή Χαρτοποιία (C-270/05), «επιχείρηση» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59 είναι η μονάδα στην οποία οι απολυθέντες εργαζόμενοι ήταν τοποθετημένοι για να ασκούν τα καθήκοντά τους.

Πάντως, η ερμηνεία του όρου «επιχείρηση» κατά την έννοια ότι επιχείρηση είναι το σύνολο των επιμέρους εγκαταστάσεων ενός επιχειρηματικού φορέα θα αντέβαινε στον σκοπό που συνίσταται στην εξασφάλιση ανάλογης προστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων στα διάφορα κράτη μέλη και, αφετέρου, θα συνεπαγόταν εντελώς διαφορετικές επιβαρύνσεις για τους επιχειρηματικούς φορείς οι οποίοι θα έπρεπε να τηρούν τις προβλεπόμενες από τα άρθρα 2 έως 4 της οδηγίας αυτής υποχρεώσεις ενημερώσεως και διαβουλεύσεως ανάλογα με την επιλογή εκάστου κράτους μέλους, πράγμα που θα αντέβαινε επίσης στον επιδιωκόμενο από τον νομοθέτη της Ένωσης σκοπό, ο οποίος συνίσταται στην εξίσωση της επιβαρύνσεως που απορρέει από τις υποχρεώσεις αυτές σε όλα τα κράτη μέλη.

Επομένως, ο ορισμός του άρθρου 1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', σημεία i και ii, της οδηγίας 98/59 επιτάσσει να λαμβάνεται υπόψη ο αριθμός των απολύσεων σε κάθε μεμονωμένη επιχείρηση [εγκατάσταση].

(βλ. σκέψεις 33, 42, 44, 49, 53 και διατακτ.)